

Kurtarma Mesafesi

SAMANTA
SCHWEBLIN

Çeviri: EMRAH İMRE

ROMAN

6. BASKI

♥ can
çağdaş

SAMANTA SCHWEBLIN

KURTARMA
MESAFESİ

Can Çağdaş

Kurtarma Mesafesi, Samanta Schwebelin
İspanyolca aslından çeviren: Emrah İmre
Distancia de rescate

İlk (çeviriye kaynak alınan) baskı: Literatura Random House, 2014

© 2014, Samanta Schwebelin

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Agencia Literaria Carmen Balcells S.A.
aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının
yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz

1. basım: 2021

6. basım: Kasım 2023, İstanbul

Bu kitabın 6. baskısı 2 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Didem Bayındır

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: M. Atahan Sıralar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık ve Yayıncılık
San. Tic. Ltd. Şti.

Beylikdüzü O.S.B Mah. Orkide Cad. No: 1/Z Beylikdüzü-İstanbul
Sertifika No: 52098

ISBN 978-975-07-4764-9

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

SAMANTA SCHWEBLIN

KURTARMA
MESAFESİ

ROMAN

İspanyolca aslından çeviren

Emrah İmre

♥can

Samanta Schweblin'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Ağızdaki Kuşlar, 2018

Yedi Boş Ev, 2022

Ketukiler, 2023

SAMANTA SCHWEBLIN, 1978'de, Arjantin'in Buenos Aires kentinde doğdu. Buenos Aires Üniversitesi'nde Sinema öğrenimi gördü. İlk derlemesi *El Núcleo del Disturbio*'yu (Karmaşanın Merkezi) 2002'de, bu derlemedeki öykülerin bir kısmını içeren *Ağızdaki Kuşlar*'ı 2008'de, üçüncü derlemesi *Yedi Boş Ev*'i 2015'te yayımladı. Öyküleri Arjantin ve Güney Amerika'da Fondo Nacional de las Artes, Haroldo Conti, Casa de las Américas gibi ödüllere layık görüldü. *Granta* dergisi tarafından İspanyolca dilinde eser veren en iyi genç yazarlar arasında gösterildi. İlk romanı *Kurtarma Mesafesi* 2017'de Man Booker Ödülü kısa listesinde yer aldı.

EMRAH İMRE, 1980'de İstanbul'da doğdu. Auckland Üniversitesi'nde Dilbilim ve Karşılaştırmalı Edebiyat öğrenimi gördü. Portekizce, İspanyolca, İngilizce, Fransızca ve Katalancadan çeviriler yaptı. Can Yayınları'nda on iki yılı aşkın bir süre editörlük yapan Emrah İmre, José Saramago, Gabriel García Márquez, Luisa Valenzuela, Jorge Luis Borges, José Mauro de Vasconcelos, Mario Vargas Llosa, Carlos Fuentes, Virginia Woolf, Luis Sepúlveda, Tina Vallès, Fernando Pessoa, Samanta Schweblin, César Aira gibi yazarların eserlerini Türkçeye çevirdi.

Kız kardeşim Pamela'ya

“Uzun zamandır ilk defa
başını eğip ellerine baktı.
Böyle bir deneyim yaşayanlar
demek istediğimi anlayacaklardır.”

Jesse Ball, *The Curfew*

Kurtçuklar gibiler.

Ne tür kurtçuklar?

Kurtçuklar gibi, her tarafta.

Çocuğun sesi bu, sözcükleri kulağıma fısıldıyor. Soruları soran benim.

Kurtçuklar vücutta mı?

Evet, vücutta.

Toprak kurtçukları mı?

Hayır, başka tür kurtçuklar.

Etraf karanlık ve hiçbir şey göremiyorum. Yatak örtüleri tenime batıyor, vücudumun altında kırış kırış. Kılmıdayamadığımı söylüyorum.

Kurtçuklar yüzünden. Sabırlı olmamız ve beklememiz lazım. Beklerken de kurtçukların ortaya çıktığı ânı tam olarak bulmamız lazım.

Niye?

Çünkü önemli, herkes için çok önemli.

Başımı sallamaya çalışıyorum ama vücudum tepki vermiyor.

Evin bahçesinde başka ne oluyor? Ben bahçede miyim?

Hayır değilsin, ama Carla orada, annen yani. Onunla birkaç gün önce tanıştım, eve geldiğimizde hemen er-tesinde.

Carla ne yapıyor?

Kahvesini bitirip fincanı çimenlerin üstüne bırakıyor, şezlongunun yanına.

Başka?

Ayağa kalkıp uzaklaşıyor. Terliklerini birkaç metre ötede unutuyor, havuzun merdivenin önünde, ama bir şey demiyorum.

Niye?

Çünkü ne yapacağını görmek istiyorum.

Ne yapıyor peki?

Çantasını omzuna atıp arabaya doğru ilerliyor, üstünde altın rengi bikini var. Birbirimize karşı bir yandan hayranlık duyuyoruz bir yandansa ara ara nefret, bunu belli anlarda açıkça hissedebiliyorum. Böyle gözlemleri aktarmam gerektiğine emin misin? Buna vaktimiz var mı?

Gözlemlerin çok önemli. Niye bahçedesiniz?

Çünkü gölün oradan yeni döndük ve annen evime girmek istemiyor.

Sana zorluk çıkarmak istemiyor.

Ne zorluğu? O girmeyince eve iki tur girip çıkmam gerekiyor, ilki limonataları almak için, ikincisiyse güneş kremi. Bence zorluk çıkarmamak böyle olmaz.

Göle niye gitmişsiniz?

Çünkü Carla kendisine araba kullanmayı öğretme mi istedi, hep öğrenmek istiyormuş, ama gölün oraya gidince ikimiz de gerekli sabrı gösteremedik.

Şimdi bahçede ne yapıyor?

Arabamın kapısını açıyor, direksiyonun başına geçiyor ve çantasını karıştırmaya başlıyor. Ben bacaklarımı şezlongdan indirip bekliyorum. Hava aşırı sıcak. Derken Carla çantasını karıştırmaktan sıkılıyor ve direksiyonu iki eliyle kavriyor. Bir süre böyle kalıyor, bahçe kapısını izliyor, ya da belki kapının çok ötesindeki kendi evini.

Başka? Niye sustun?

Anlatırken tıkandım, her şeyi en ince ayrıntısına kadar görebiliyorum ama bazen ilerlemekte zorlanıyorum. Hemşirelerin yaptığı iğnede mi bir şey vardı acaba?

Hayır.

Ama birkaç saat sonra öleceğim, öyle değil mi? Bu kadar sakın olabilmem tuhaf. Sen söylemiyor olsan da öleceğimi biliyorum, yine de insanın kendi kendine söyleyebileceği bir şey değil bu.

Bunların hiç önemi yok. Zaman kaybediyoruz.

Ama doğru, değil mi? Öleceğim doğru.

Bahçede başka ne oluyor?

Carla başını direksiyona dayıyor ve omuzları hafifçe sarsılıyor, ağlamaya başlıyor. Sence kurtçukların ortaya çıktığı âna yaklaşmış olabilir miyiz?

Devam et, ayrıntıları unutma.

Carla hiç ses çıkarmamasına rağmen beni yerimden kaldırıp yanına getirmeyi başarıyor. İlk gördüğümünden beri sevdim onu, güneşin altında iki koca plastik kova taşıyordu, kızıl saçlarını koca bir topuz halinde toplamıştı, üstünde kot bahçivan tulumu vardı, bu tarz tulumları en son gencecik bir kızken görmüştüm. Limonata ikram etmek için ısrar eden ben oldum, ayrıca onu ertesi sabah mate çayı içmeye davet ettim, sonraki sabah da, bir sonrakinde de. Bunlar önemli ayrıntılar mı?

Kurtçukların ortaya çıktığı an tam olarak ayrıntılardan birinde saklı, gözlemlerin önemli.

Bahçeyi boydan boya geçiyorum. Havuzun oradan geçerken evin büyük penceresinden içeri bakınca camın ardında kızım Nina'nın hâlâ pelüş köstebeğine sarılmış halde uyuduğunu görüyorum. Arabaya ulaşınca sürücünün yanındaki koltuğa geçiyorum. Otursam da kapıyı açık bırakıyorum ve camı indiriyorum, çünkü hava çok sıcak. Carla'nın koca topuzu biraz gevşemiş, yana yığıl-

miş. Sırtını koltuğun arkalığına yaslıyor, orada olduğumun, bir kez daha yanında olduğumun bilincinde ve dönüp bana bakıyor.

“Sana anlattırsam,” diyor, “benimle bir daha görüşmeyi istemeyeceksin.”

Ne diyebileceğimi düşünüyorum, belki, “Aman Carla, saçmalama lütfen” benzeri bir şey, ama böyle demek yerine ayak parmaklarına bakıyorum, arabanın pedalları üstünde gerginler, bacakları uzun, kolları ince ama kuvvetli. Benden on yaş büyük bir kadının benden katbekat güzel olmasına şaşırıyorum.

“Sana anlattırsam,” diyor, “Nina’yla oynamasını istemeyeceksin.”

“Carla, lütfen ama, öyle şey olur mu hiç.”

“İstemeyeceksin, Amanda,” diyor ve gözleri yaşlarla doluyor.

“Adı ne?”

“David.”

“Seninki mi? Oğlun mu?”

Başını evet anlamında sallıyor. Oğlu sensin, David.

Biliyorum, devam et.

Ellerini yumruk yapıp nemli gözlerini ovuşturduğunda altın bilezikleri şingirdiyor. Ben seni hiç görmemişim, ama kiraladığımız evin bekçisi Señor Geser’e Carla’yla görüştüğümden bahsettiğimde ilk sorduğu şey seni görüp görmediğim olmuştu.

“Oğlumdu,” diyor Carla. “Artık değil.”

Ne demek istediğini anlayamadan yüzüne bakıyorum.

“Artık bana ait değil.”

“Carla, çocuklarımız daima bizimdir.”

“Hayır, canım,” diyor. Uzun tırnaklı parmaklarını göz hizama kaldırıp bir işaret yapıyor.

Ben hep en kötü olasılıklara kafa yorum. Şu an bile kafamda hesap yapıyorum, Nina birden havuza düşerse arabadan çıkıp koşarak ona ulaşmamın ne kadar süreceğini hesaplıyorum. Kızımın aramdaki değişken mesafeye verdiğim isim "kurtarma mesafesi", günlerimin yarısını bunu hesaplayarak geçiriyorum, yine de hep gereksiz riskler alıyorum.

Arjantin taşrasında, tarlalar arasında bir kasaba... Kasabanın kıyısında yeşil renkli, gizemli bir ev... Huzurlu bir tatil hayaliyle kasabaya gelen Amanda ve küçük kızı Nina... Tek amacı kızını korumak olan Amanda'nın önce ona ulaşması lazım, ulaşmak içinse olayları tetikleyen o ânı bulması.

Latin Amerika edebiyatının yükselen temsilcilerinden Samanta Schweblin'in bu ilk romanı 2017 Man Booker Ödülü finalistleri arasındaydı. *Kurtarma Mesafesi*'ndeki gerilimler ruh ve bireyle olduğu kadar toplum ve çevreyle de alakalı.

#arjantinedebiyatı #annelik #kadın #çocuk #ruh #hayvan

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [X](#) canyayinlari

roman

ISSN 1798-1750-07-4764-5

9 789750 747649